

„PENZIÓN“ Zariadenie sociálnych služieb Topoľčany

Informačné noviny

„Domoviny“

Číslo 4

Dátum vydania: 11.03.2021

Slovo na úvod

Vážení čitatelia,

nachádzame sa uprostred pôstu. Toto obdobie nepatrí k najobľúbenejším časťam roka, avšak má svoje miesto a poslanie. Pôst v rôznych formách vyzdvihujú všetky svetové náboženstvá. Nie je to však len náboženská záležitosť. Aj zdravý rozum hovorí, že nie každý deň je nedeľa, že treba dať oddych aj tráviacej sústave, pečeni, obličkám a pod. Nazveme to detox a hneď je to moderné a prijateľnejšie ako keby sme tomu hovorili pôst.

Samozrejme, že pôst nemusí byť iba o hladovaní. Obzvlášť v našom zariadení, kde sa mnohí nemôžu týmto spôsobom postiť, pretože im to zdravotný stav neumožňuje, je vhodné zvoliť iný spôsob. Inšpirujme sa napríklad pápežom Františkom, ktorý radil si radšej zahryznúť do jazyka, ako ohovárať. Potom ešte dodal, že jazyk po zahryznutí opuchne a dotýčny bude menej rozprávať a aj menej ohovárať. Je to zaujímavé riešenie, i keď trochu bolestivé. Možno by postačovalo obrazne si zahryznúť do jazyka a porozmýšľať, či to, čo sa práve chystám vypovedať, niekoho neurazí, neponíži, či nenaštve. Nemáme povinnosť sa ku všetkému vyjadrovať. Bol by to taký zvláštny pôst, ktorý by spočíval v znížení „výdaja“ a nie v znížení príjmu. Bezpochyby by to však bolo užitočné. Minimálne by nám zostalo viac času na užitočnejšie veci, napríklad pohyb v rámci možností alebo trebárs na modlitbu. O zlepšení medziľudských vzťahov myslím netreba pochybovať. Ideálne by bolo sa tohto zlozvyku, či dá sa povedať až hriechu vystríhať aj natrvalo.

Drahí čitatelia,

dovoľte mi záverom popriať vám ešte zmysluplné prežitie pôstneho obdobia, príjemné chvíle pri čítaní tohto čísla nášho mesačníka a keďže nasledujúce číslo vyjde až po Veľkej noci, tak aj požehnané veľkonočné sviatky. A samozrejme našim dámam všetko najlepšie, pevné zdravie a veľa optimizmu k ich sviatku Medzinárodnému dňu žien. Tento úvodník nebol útok na ženy. Rovnako „výkonní“ v ohováraní sú aj muži, takže v tomto sme si úplne rovní.

Ondrej Božík, v.r.

„Múdry mlčí, nehovorí,

ani keď ho život morí,

hlúpemu však jazyk blčí,

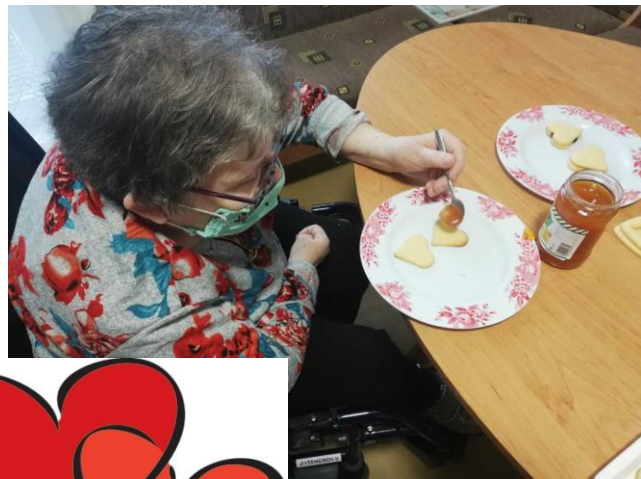
rozpráva viac ako mlčí.“

(Rudolf Dilong)

Valentín v „PENZIÓNE“

Deň svätého Valentína je zasvätený láske. Láske ako takej prináleží veľa podôb, a preto je pre nás všetkých dôležitá. Spoločné pečenie symbolických lineckých srdiečok bola príjemná a zmysluplná aktivita. Rozhovory o téme lásky boli zaujímavé. Spomínali sa prvé lásky, ako aj lásky života, ktoré zo srdca nikdy neodídu. Pripomenuli sme si, ako žiadaná a potrebná je láska vo forme empatického prístupu, vľúdneho slova, každodenných maličkostí a úprinného objatia. Jednoducho povedané, bez lásky by nám bolo smutno a pusto. Nedá mi nespomenúť, že ochutnávka čerstvých koláčikov, bola pre klientov zaslúženou odmenou.

Bibiana D.

Klienti „PENZIÓNU“

Popolcová streda

Fašiangové obdobie plné zábavy a hodovania sa končí siedmou stredou pred Veľkou nocou, nazývanou Popolcová, Krivá alebo Škaredá streda. Tento rok padla na 17.2. Na Popolcovú stredu je zvykom páliť baburiatka z minuloročnej Kvetnej nedele. Takto získaný popol sa používa počas bohoslužby, kedy kňaz potrie popolom čelo veriacich. Tento čas sa zároveň viaže ku koncu zabíjačiek. Pôstu by sa mal prispôbiť nielen jedálny lístok, ale aj život rodiny. Treba sa zdržiavať bohatých jedál, ale aj alkoholu, zábavy a erotiky. Cieľom pôstu v minulosti bolo preukázať úctu k božstvu a svoju myseľ naviesť k vyšším sféram práve vďaka dočasnému asketizmu. Pôst nemá len duchovný, ale aj zdravotný význam. Telo sa počas pôstu pripraví na ďalšie sviatky, ktoré sú opäť spájané s množstvom jedla – na Veľkú noc. Medzi tradičné jedlá pôstneho času patria napríklad pôstna kaša, šťaveľová omáčka s vajíčkom, fazuľová kaša, kelové závitky a polievky, šošovica, šúlance, rezance, chlieb, placky, ryby.

Popolcová streda je pripomienkou ľudskej konečnosti a cieľa či smerovania vlastného života.

Spracovala Zuzana M.

Zdroj obrázka: internet

Mesto Topoľčany pomáha seniorom

Už nekonečné dlhé mesiace sa nielen Slovensko trápi s pandémiou koronavírusu. „Mesto sa stará o Vaše zdravie ...“, aj v duchu tohto hesla, sa mesto Topoľčany rozhodlo prispieť k ochrane zdravia najohrozenejšej skupiny obyvateľov a to distribúciou respirátorov. Dňa 23.02.2021 všetci seniori nad 65 rokov, s trvalým pobytom v zariadení, obdržali ochranné respiračné pomôcky, ktorých používanie eliminuje riziko nákazy. Poďakovanie za príkladnú iniciatívu patrí primátorke JUDr, Alexandre Gieciovej.

Kristína D.

Klienti „PENZIÓNU“

Medzinárodný deň žien 2021

Básnik Charles Baudelaire povedal : „Žena je nežnejšia ako kvet, ale tvrdšia ako kameň.“ My sa s jeho slovami plne stotožňujeme a rovnako súhlasíme. Dňa 08.03.2021 sme si pripomenuli Medzinárodný deň žien. Od roku 1975 je pripomínaný ako deň medzinárodnej solidarity žien za rovnoprávnosť, spravodlivosť, mier a rozvoj. Na znak úcty, vzájomného rešpektu a tolerancie, boli obdarované všetky ženy v zariadení sladkou dobrotou. Klientky mali z prejavenej pozornosti a prejavu vďačnosti veľkú radosť.

Klientky „PENZIÓNU“

Svadobná cesta

Dnes si novomanželia vyberajú na svadobnú cestu rôzne miesta v rámci celého sveta. Moja svadobná cesta bola skoro pred 50-timi rokmi. Trvala 7 hodín strávených vo vlaku. Precestovala som vyše 300 km. Keďže mi bolo veľmi smutno, že idem tak ďaleko od svojich príbuzných a priateľov, preplakala som skoro celú cestu. Nebrala som v úvahu ani manželove slová, že prečo toľko plačem, čo si budú ľudia myslieť, že mi robí zle a podobne. A tak som svoju svadobnú cestu nazvala – krížovou cestou. Nakoniec to všetko dobre dopadlo.

Manželstvo nám vydržalo 44 rokov, až do manželovej smrti.

J.J.

Životný príbeh pani Angely:

Pani Angele sudičky nepriali. Mamička jej zomrela deň po jej narodení. Do 10 rokov ju vychovávala babička. Potom si ju vzal otec, aby pomáhala so starostlivosťou o nevlastných súrodencov, ktorých bolo požehnane. Dokopy ich bolo 13. Odchod od babičky niesla ťažko. U otcovej novej rodiny ju čakala zväčša len robota a zodpovednosť za mladších súrodencov. Pri pasení kráv musela ešte dávať pozor na detí. Aby sa najedli, chodili chytať pstruhy, ktoré potom nakladali do octu, alebo piekli. Keď bola sezóna, zas do vedra zbierali raky. A dvakrát do roka vyberali hniezda vranám, tesne pred vyletením mlád'at z hniezda. Museli sa za nimi šplhať do korún stromov a odháňať nálety starých vrán. Pripravovali z nich polievku a piekli ako holuby. Raz, keď sa natešená vracala s úlovkom domov, vyhrešila ju macocha za to, že nedala pozor na brata a kým ona vyberala vranie hniezdo, on sa vyváľal v močovke. Aj napriek všetkému na detstvo spomína rada a často.

Spracovala Zuzana M.

Pani Štefka spomína na detstvo

Začiatkom roku 1946 prišli do našej obce „páni“ z Čiech zo štátnych majetkov robiť nábor Slovákov na práce v poľnohospodárstve na chov dobytká a lesné práce. Na Slovensku bolo chudobných rodín po vojne veľa, takže sa ich dosť prihlásilo. Podmienka bola na 5 rokov.

Ja som mala 7 rokov, sestra Zdenka 2 roky, takže ja si toho dosť pamätám.

Cesta do Čiech za prácou trvala dlho. Cestovali sme nákladným vlakom zo stanice Rybany až za Prahu do obce Hořelice. Bolo nás tam 10 rodín aj s deťmi. Mali sme osobné veci, periny, oblečenie a iné. Vagónov bolo viac aj z iných kútov Slovenska, z východu, z Oravy...

V Čechách sme bývali v 1 poschodových domoch, v dvojizbových bytoch. Takto v jednej bytovke bývalo 8 rodín. Každý byt mal vodovod a sporák na uhlie. Vonku za domom boli chlievy, kde sme chovali sliepky a prasiatka. Vždy pred sviatkami sme mali veľkú zabijačku.

Vtedy som mala dlhé vlasy zapletané do dvoch vrkočov. Raz som prišla zo školy domov, chcela som, aby mi mama dala vlasy ostrihať, pretože bolo moderné „mikádo“. Kaderničke sa moje „copy“ páčili, a tak nám za ne dala peniaze.

V škole sme sa postupne s českými deťmi zoznámili, spriatelili a rýchlo sme sa naučili po česky. V lete sme sa kúpali v rybníku, ten bol blízko nášho činžiaku. Blízko bola lúka, na ktorej sme hrávali rôzne loptové hry a tak sme mali o zábavu vždy postarané. Po letných prázdninách mama dala Zdenku zapísať do škôlky. Ja som ju ráno zobrala a poobede dovedla späť. Chodili sme na obedy, tak sme nikdy neboli hladné. Do českej školy som rada chodila, mala som tam kamarátky, aj malá sestrička bola spokojná v škôlke. V zime, keď napadlo veľa snehu, tak sme sa na neďalekom kopci sánkovali a na zamrznutom rybníku korčuľovali. Rodičia boli pracovití, šetrní a hoci sa ťažko narobili, boli vďační za túto pracovnú príležitosť. Žili sme skromne, ale nič nám nechýbalo. Jednoducho si pamätám na to, ako tam bolo dobre a veselo.

Marec - mesiac knihy

Marec sa už odpradáva spája nielen s príchodom jari, obdobia, kedy sa príroda opäť prebúdzá k životu a kvitne v plnej svojej kráse, ale aj s neutíchajúcim zdrojom vedomostí a informácií - s knihami.

“Knihy sú ako zrkadlá. Vidíte v nich len to, čo už máte v sebe.” –

Carlos Ruiz Zafón, *The Shadow of the Wind*

Za najstaršiu knihu sveta sa považuje egyptský papyrus, ktorý bol napísaný pred 2000 rokmi pred našim letopočtom a v súčasnosti sa nachádza vo Francúzskej národnej knižnici. Zvitky možno označiť ako prvé knižné formy. Neskôr boli zvitkové knihy nahradené ručne písanými knihami. Knihy z čias stredoveku pred 14. storočia mali a aj majú nevyčísliteľnú hodnotu, pre ručné písanie a zdobenie, resp. iluminovanie robí každú takúto knihu unikátom. Vďaka mníchom a kláštorným knižniciam sa rozširoval a zachoval vysoký počet kníh. Najvzácnejšou knihou sa v čase šírenia kresťanstva stáva **Biblia**.

„Knihy sú nemí učitelia.“ – Aulus Gellius latinský autor a gramatik

Tradícia, prečo marec dostal prívlastok mesiac kníh, tkvie v masovej akcii, ktorú iniciovalo Ministerstvo kultúry spolu so Zväzom československých spisovateľov, nakladateľmi, či knižnými obchodmi v roku 1955. K myšlienke zvýšenia počtu čitateľov sa pripojili organizácie a občania, ktorí pravdepodobne na počesť ľudového básnika Mateja Hrebendu, za mesiac kníh zvolili marec. Tým vzdali úctu mesiacu, v ktorom sa narodil aj zomrel tento významný šíriteľ a milovník knižnej kultúry.

Synonymum kníh je vzdelanie a kultúra. Knihy počas svojej histórie menili svoj tvar, písmo, stali dostupnejšími a bezhraničnými. Knihy sú dôležitá a neoddeliteľná súčasť našej ľudskej histórie a existencie. Vďaka knihám môžeme zachytiť naše myšlienky, nápady, návody, a rôzne pútavé príbehy. Knihy umožňujú zachovať minulosť stále živou. *(Spracovala z internetu Kristína D.)*

*Čítanie knihy je neustály
dialóg, pri ktorom nás kniha
oslovuje a naša duša
jej odpovedá.*
(André Maurois)

Deň svätého Gregora

(12.marec)

Dňa 12. marca si pripomíname deň svätého Gregora. Vtedy bývala žiacka slávnosť **gregorácia** – koledovanie na počesť svätého Gregora, ktorý podporoval školy. Kým kedysi dávno chodili do školy len synovia bohatých rodičov, v druhej polovici 19.storočia už museli chodiť do školy všetky deti. Chudobní rodičia však svoje deti často do školy nepustili. Na deň svätého Gregora sa prichystali aj sedliaci. V stodolách už mali pripravené pluhy, chystali sa orať polia, aby potom mohli do zoranej pôdy siať zrná. Ľudové pranostiky na deň svätého Gregora boli o končiacej sa zime: ***Ked' na Gregora ešte mnoho snehu leží na poli, ten sa skoro roztopí a jar rýchlo prichodí. Na svätého Gregora idú ľady do mora.*** Ak na Gregora padal sneh a v horách boli víchrice, gazdovia boli nervózni, lebo: ***Ked' na Gregora padá sneh, veľmi pomaly prichádza jar a bude ešte mnoho snehových víchric. Ked' na Gregora hory hučia, gazdovia štyri týždne doma čučia.*** (Spracovala Kristína D. z knihy Zdravie, šťastie vinšujeme – Zora Mintalová Zubercová)

Deň sv. Jozefa z Nazaretu, pestúna Ježiša Krista

(19.marec)

Svätý Jozef je **patrónom otcov**, tesárov, robotníkov, ekonómov, prokurátorov, zomierajúcich.

Sv. Jozef bol pestúnom Pána Ježiša a pred zákonom bol jeho otcom a manželom Panny Márie. Vieme o ňom veľmi málo, len to, čo je o ňom napísané v Sv. Písme. Pochádzal z kráľovského

rodu, bol potomkom kráľa Dávida. Narodil sa v Betleheme, no potom neskôr sa presťahoval do Nazareta, pravdepodobne kvôli práci. O úcte k sv. Jozefovi v prvých storočiach nevieme. Až v 12.-13. storočí si ho niektoré rehole vyvolili za patróna, uctievali františkáni, dominikáni. Pápež Pius XII. zaviedol sviatok sv. Jozefa Robotníka 1. mája, ktorý je však len ľubovoľnou spomienkou. (Spracovala Kristína D., zdroj internet).

Večerná modlitba

Tebe, Najsvätejšia Trojica, obetujeme zásluhy Ježiša Krista ako
poďakovanie za to, že sa za nás potil svojou predrahou Krvou
v Olivovej záhrade. Prosíme ťa Pane, pre tieto jeho zásluhy odpusť
nám všetkým naše hriechy.

Tebe, Najsvätejšia Trojica, predkladáme zásluhy Ježiša Krista ako
poďakovanie za to, že za nás podstúpil smrť na kríži. Úpenlivo ťa
žiadame, Pane, aby si nás pre tieto jeho zásluhy láskavo zbavil aj
trestov za previnenia našich hriechov.

Tebe, Najsvätejšia Trojica, predkladáme zásluhy Ježiša Krista ako
poďakovanie za nevýslovnú lásku, s ktorou On z neba na zem
zostúpil, aby si vzal telo, trpel na kríži, za nás zomrel. Pre tieto jeho
zásluhy ťa prosíme, Pane, aby si po našom pozemskom skonaní
voviedol naše duše do nebeskej slávy. Amen.

Spracovala Zuzana M.

CENEO.pl

Príbeh: O kováčovi a toliari

Jedna gruzínska rozprávka hovorí o kováčovi, ktorý prácou a poctivosťou nadobudol veľký majetok. Mal jedného syna. Otec, vediac o tom, aký je lenivec a darebák, na konci života všetok majetok určil na charitatívne ciele. Nebol však presvedčený o správnosti svojho rozhodnutia. Rozhodol sa svojmu dieťaťu dať ešte šancu. Povedal synovi: „Zarob aspoň jeden toliar a celý majetok prepíšem na teba.“. Syn ráno odišiel z domu. Večer sa vrátil s požičaným toliarom. Otec bez slova hodil toliar do ohňa. Na nasledujúci deň syn s toliarom požičaným od kamarátov vbehol do domu, aby vyzeral unavený. Otec urobil to isté. Zdalo sa, že podvody nepomôžu. Syn si uvedomil, že otca neoklame, preto sa podujal na ťažkú prácu na poli. Večer vošiel unaveným krokom do otcovského domu. Odovzdal toliar. Otec aj tentokrát hodil mincu do ohňa. Vtedy syn skočil k ohnisku a holými rukami vytiahol zarobený peniaz z ohňa.

Zdroj: Pútnik svätovojtešský (2006), s.99 - spracovala Bibiana D.

Na zamyslenie: Staroba

Čaká na každého z nás. Je obraz nášho života. Prichádza tak pomaly, že si ju niektorí uvedomia v poslednej chvíli a nestihnú si ju vychutnať. Sú ľudia, ktorí tvrdia, že nie je čo vychutnávať. Proti ich tvrdeniu stoja životy mnohých starcov a stareniek, ktorí svoju jeseň života prežili v nádherných pokojných farbách. Jeseň života, ako so o starobe poeticky píše, je presne to isté, ako jeseň v prírode. Zbierame plody. Môžu byť krásne, šťavnaté, ale aj nezrelé a dokonca červivé. Všetko závisí od záhradníka. V našich životoch máme toho najdôležitejšieho záhradníka. Seba. A na toho často zabúdame. Nepremeškajme svoju príležitosť a neodkladajme svoju starobu na posledné dni svojho života. Staroba je vyvrcholením životnej etapy, v ktorej sa spája minulosť, prítomnosť a budúcnosť. Prvé uvedomenie staroby nastáva vo veku 50. rokov, postupne sa zosilňuje v 60. roku a definitívne nastáva v 70. roku života. V tejto poslednej etape života sa pre človeka stáva veľmi dôležitá jeho minulosť. Nie je to len akýsi zdroj, z ktorého čerpá, ale ovplyvňuje aj samotné prijatie, vyrovnanie sa so starobou a celkový postoj k životu. Je veľkou príležitosťou tešiť sa nielen z toho, čo sme v živote prežili ale aj z toho, čo prežívajú ľudia okolo nás. Preto nemôžeme všetko iba kritizovať, vedieť lepšie ako dnešní mladí ľudia. Nestaňme sa človekom zahľadeným len do minulosti, byť v depresii z nesplnených plánov, strácať záujem o svet a aktuálne dianie, pociťovať nenávisť voči tým, ktorí na nás zabudli. Je potrebné pozitívne prijať starnutie, mať zmysel pre humor, snažiť sa chápať mladých, nerobiť si starosť z vecí, ktoré sa nemusia stať. Nebáť sa choroby, rizika, smrti. Dokážme sa tešiť z toho, že máme viac času na koníčky, záľuby, vlastné nápady a tvorivosť, venujme sa tomu, čo sme nestihli. Nedajme sa zmanipulovať reklamou a politikou. A nezaťahajme ani myšlienku na Boha, ktorý nás má určite rád, keď sme ešte tu, má s nami plány...

Alessandro Pronzato v knihe „Staroba – vek nádeje“ napísal: „Na dlhovekosť vplývajú 30% gény a 70% štýl života. Každý starší človek má takú tvár, akú si zaslúži. Starí ľudia sú nositeľmi hodnôt, ktoré sa strácajú. Sú vlastníčkmi múdrosti, ktorú mladí potrebujú. Nestačí mať iba viac času, treba mať aj viac života. Nestačí pridať roky životu, ale život rokom. Cieľom nie je kvantita, ale kvalita života“.

Zdroj internet, spracovala Zuzana B.

*„Život je plný záhad,
nevieme, čo má na dne.
Vie dávať a vie váhať,
i daruje i kradne.“*

(Rudolf Dilong)

Zasmejme sa spoločne...

...solárium, fitness centrum, posilňovňa.

...brácho, si to ty?

Zdroj obrázkov internet

OZNAMY

„Oslávenci“, ktorí v mesiaci február oslávili narodeniny a meniny

Narodeniny: Irena D., Lýdia K., Marta S., Mária O., Edita K.,
Miroslav M., Eleonóra H., Eva G.,

Meniny: Veronika, Dezider, Vlasta, Eleonóra, Etela, Alexander

Etela B.

Oslávencom prajeme všetko najlepšie

Vítame nových klientov

V mesiaci február prišli do nášho zariadenia: Mgr. Ivan M., Eva G., Blažena G., Vladimír D., Irena M.

Smútočné a spomienkové oznamy:

*V mesiaci február nás opustili:
Pavína P., Katarína Š.*

**Blahoželáme výherkyni osemsmierovky
z predchádzajúceho čísla**

Odovzdávanie ceny a káva s pánom riaditeľom

Pani Mária P.

Sút'až

všetky správne vyplnené doplňovačky budú zaradené do žrebovania o vecnú cenu a posedenie pri káve s pánom riaditeľom. V prípade Vášho záujmu, doplňovačky môžete odovzdať sociálnym pracovníkom do 25.03.2021.

Doplňovačka

Doplňte druhú časť príslovia.

Koho chlieb ješ,.....

Nehovor hop,

Kto mečom bojuje,

Najlepšia obrana je

Viac hláv, viac

Reči sa hovoria a

Trafená hus

Pýcha peklom

Ryba a hosť na tretí deň

V núdzi poznáš

Priateľmi bud'me, dlhy si

Radšej po dobrotky ako

Povedz mi s kým sa priateľíš a ja ti

Hlúpy kto dáva, hlúpejší

Studený máj,

Zdroj: Centrum Memory, n. o., Aj s Alzheimerovou chorobou sa to dá....., pracovný zošit s. 5.

Slovo na záver

Vo štvrtom vydaní informačných novín „Domoviny“, si predstavíme ďalší pracovný tím zamestnancov, ktorým je

„Ošetrovateľské oddelenie“

Mgr. Viera Petříková

Vedúca sestry

Organizácia práce na tomto oddelení je plne v kompetencii vedúcej sestry. Túto pozíciu zastáva Mgr. Viera Petříková. V sociálnych službách pracuje 21 rokov. Je držiteľkou prestížneho ocenenia „Biele srdce“, ktoré je ocenením vyjadrujúcim charakter starostlivosti, vedomosti a humanity, ktorá naplňa prácu a ducha ošetrovateľstva. Za svoju dlhoročnú

štyridsať ročnú prácu zdravotnej sestry dostala morálne ocenenie, „Ďakovný list“ od predsedu Nitrianskeho samosprávneho kraja. Profesionalita sestry nesie v sebe odbornosť, profesionalitu, ale dôležitý je aj úsmev na tvári, optimizmus, pochopenie a dobrá nálada, ktoré nič nestoja a predsa liečia. V tomto duchu vedie aj svoj tím, ktorý pozostáva zo šiestich zdravotných sestier, jednej praktickej sestry a troch fyzioterapeutiek. Sestry pracujú v trojzmennej nepretržitej prevádzke a fyzioterapeutky v jednozmennej prevádzke.

Zdravotné sestry realizujú najmä ošetrovateľský proces, zabezpečujú rehabilitáciu, komunikujú s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti (odborní lekári, nemocnice...), podieľajú sa na individuálnom plánovaní a plnia ďalšie úlohy vyplývajúce z procesov, smerníc a príkazov riaditeľa.

Zdravotné sestry Natália,
Janka a pani Kvetoslava M.

Zjednodušene povedané, náplňou ich práce je najmä podávanie liekov, inzulínu, meranie a zaznamenávanie fyziologických funkcií (krvný tlak, glykémia, pulz, telesná teplota), preväzy, prevencia a ošetrovanie dekubitov podľa ordinácie lekára, polohovanie, spisovanie chýbajúcich liekov na predpis lekárovi a samozrejme administrácia a predpísaná dokumentácia. Povolanie zdravotnej sestry je plné nielen fyzicky ale aj psychicky náročnej starostlivosti o vás, našich klientov. Je to vlastne poslanie, ktoré nedokáže naplniť každý.

Ilustračný obrázok, zdroj internet

Fyzioterapeutky aplikujú klientom adekvátne formy zdravotnej rehabilitácie na základe odporúčenia odborného alebo všeobecného lekára. Ide najmä o individuálnu zdravotnú rehabilitáciu, skupinovú liečebnú telesnú výchovu, vychádzky s klientmi, podieľajú sa na individuálnom plánovaní, ale vedú aj požadovanú administráciu a dokumentáciu. Cieľom fyzioterapie je udržanie, podpora, obnova maximálnej funkčnej zdatnosti alebo spomalenie progresie u osôb s vrodenuou chybou, chorobou alebo úrazom, s cieľom prinavrátiť stratené schopnosti alebo funkcie ľudského organizmu ako celku.

Zuzana B.

Por. č. 4/2021, vychádza 11.03.2021, mesačník

Adresa redakcie:

Informačné noviny „Domoviny“

„PENZIÓN“ ZSS

Čsl. Armády 1870, 955 01 Topoľčany

Šéfredaktorka: Mgr. Zuzana Bartová – vedúca sociálneho oddelenia

Redakčný tím: sociálni pracovníci: Mgr. Bibiana Domanická, Mgr. Zuzana Molnárová, Mgr. Kristína Desatová, Mgr. Ivana Filová, Mgr. Martin Hajnovič, Mgr. Hana Hubová, inštruktor sociálnej rehabilitácie: Anna Šipková.